

גיליון מס' 11
שנה 87
י"ד באדר א' תשפ"ד
23.2.2024

הֵם יַחֲיוּ כְּךָ תָּמִיד

אברהם חלפי

הם מתו מות עצוב

כי אין אחר

ומאז אין מְבָרְכִים אותם עוד

בְּלִילָה טוב

אוּ בְּחַג שְׂמִיחַ

הניחו לָהֶם בְּמִנוּחֹת

יש לָהֶם אֶרֶץ רַבָּה

וַיֵּרַח מִשְׁלָהֶם מִשְׁגִּיחַ עַל לֵילוֹתֵיהֶם

דְּמֵעוֹתֵינוּ טֹרְדָה לְנִצָּחַם הַשָּׁלוּ

הם מְחַיִּים

הם יַחֲיוּ כְּךָ תָּמִיד

אלה פְּנִיָּהֶם וְזֶהוּ חַיּוּךְ שְׂפָתֵיהֶם הַנִּצָּחִי

לְאַחַר אֲנַחְתָּם הָאֶרֶצִית

וְהָאֲחֵרוֹנָה שְׁלָהֶם

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור:

כרמלה אורובן ואביב לשם

הגהה: טל קדר

Egg Design: עיצוב:

alonimshaarhagolan@gmail.com

עדי לסקה ז"ל

כ"א באלול תשמ"א 20.9.1981

ל' בשבט תשפ"ד 9.2.2024

עדי לסקה ז"ל

לזכרה של עדי

עברנו לא מעט עם עדי.

ניסינו לעזור, לשפר, לא צלח.

מקווה שהצלחנו לתת לה בית חם, אוהב וילדות מה שיותר מאושרת.

22 שנים היתה איתנו עדי בביתנו. ואז נגמרו המסגרות החיצוניות ובמידה רבה גם כוחנו.

ביקשנו מסגרת מה שיותר קרובה אלינו כך שנוכל לשמור לפחות על קשר שבועי איתה, וכך

היה. היה לה הומור משלה וצחוק מתגלגל שנוכח לתמיד.

עד סוף חייה עדי הכירה אותנו ואת האחים שלה וקיבלה אותנו עם חיוך.

תישאר בליבנו לעד.

לאילו שלא מכירים את מעון "רמת טבריה", ביתה של עדי ב-20 השנים האחרונות.

המעון שבה שהתה עדי היה תמיד נקי, מסודר עם ריח טוב, ציוד מותאם לדייריו, אוכל טוב

ומספק, טיפול רפואי צמוד וצוות מסור. לא היתה מגבלה ויכולנו לבקרה מתי שרוצים.

זה לא מובן מאליו שילדה, נערה, אישה תזכה כל יום לחיבוק, ליטוף, נשיקה, ועדי זכתה לזה

ממשפחתה כשהיתה אצלנו. בעצם זה לא מובן מאליו לגבי כל אחד.

באהבה מההורים

דבורה ואליעזר לסקה.

אחותי הקטנה

אני רוצה לספר לכם קצת על עדי, הילדה הנצחית, האדם.

עדי נולדה עם המון מיגבלות ומוגבלויות שהשפיעו על מהלך כל חייה.

היא לא הלכה ולא דברה, לא כתבה ולא ניגנה, אבל היא ידעה להתמודד עם כאבים, עם

פרידות, ידעה לצחוק ואהבה לתקשר.

עד גיל 22 עדי היתה איתנו בבית בכל דבר. בנסיעות ובטיולים, בבריכה ובחגים עדי היתה חלק

בשלם של המשפחה. ההורים טיפלו בה במסירות אין קץ תוך ויתור על העצמי שלהם. הילדים

היו אז כל עולמם, ועדי מילאה את יתרת זמנם.

עדי אהבה לאהוב וכל מי שנתן לכך הזדמנות הרוויח בגדול.

לי אישית היא תמיד היוותה מצפן לאושר, לרצון לחפש את הטוב גם בזמנים קשים, לדעת

להתמודד עם מצבים שונים ובעיקר - כמה מעט צריך כדי להעלות חיוך על הפנים.

עדידוש שלי, בשבילי את תמיד נוכחת. את תמיד שם.

זה הזמן לנוח, סבלת מספיק

הילדה הניצחית שאהבה לאהוב.

אוהב,

אחיך, דני

ידי אהובה (כך אני קוראת לך).

נפרדת ממך היום, נשמה טהורה.
את שכל חיך בעולמנו המוגבל לא פגעת, לא היזקת ולא עשית רע לאף אחד.
כלואה בתוך גוף "מקוקלקל" ורק העיניים מדברות. העיניים שיודעות!
יודעות לחיך ולפעמים גם לבכות.
בזמן האחרון אפילו לימדתי אותך לדבר איתי עם העיניים, לפתוח ולסגור אותן כאות כן. וזה אחרי שהייתי בטוחה, מעל לכל ספק, שאת מבינה מה שאני מדברת איתך.
תודה, עדי יקרה, על הזכות שהיתה לי להיפגש איתך בארבע השנים האחרונות.
נוחי על משכבך בשלום, אהובה, בעולם ללא מגבלות וללא כאבים.

אליעזר ודבורה יקרים,
אתם לי השראה, אתם בשבילי הגיבורים.
בגלל ובזכות אנשים כמוכם אני עובדת עם אנשים עם צרכים מיוחדים כל כך הרבה שנים.
אתם עושים אותי אדם טוב יותר. וזו לא קלישאה.
מעל 20 שנה שעדי במעון הגעתם לבקר אותה בגשם ובחמסין, בחולי ובמגפה.
ביום שלישי עדי היתה יודעת לחכות לכם, כל שבוע כמו שעון.
אף פעם לא מתלוננים, תמיד מאירי פנים.
שאלוהים ייתן לכם את הכוח והבריאות להמשיך ליהנות מכל הנכדים המקסימים שלכם.
גליה גל

יד של אמך / מתוך הספר "אמנות החיים" מאת תיך נאת האן. בודהיסט ידוע

זוכרים את הפעמים שהייתם חולים עם חום גבוה, כשהייתם ילד קטן או ילדה קטנה? זוכרים כמה נוראה היתה ההרגשה להיות חולים?
אבל אז אמכם או אביכם, או אולי סב או סבתא, היו שמים את ידם על מצחכם הבוהר וההרגשה היתה כל כך נפלאה. יכולתם להרגיש את נקטר האהבה בידם, ודי היה בכדי לנחם ולהרגיע אתכם. עצם הידיעה שהם שם, לצידכם, הביאה עימה הקלה. אם אינכם חיים עוד קרוב לאמכם, או אם אמכם כבר איננה נוכחת בצורתה הגופנית הרגילה, עליכם להתבונן לעומק ולראות שהיא למעשה בתוכם. אתם נושאים את אמכם בגל תא בגופכם. היד שלה עדיין בידכם.
אתם יכולים לעצור עכשיו לרגע ולהתבונן בידכם, האם אתם יכולים לראות את ידה של אמכם בידכם? או את יד אביכם? התבוננו עמוק בידכם.

עם התובנה הזו, ועם כל האהבה והאכפתיות של הוריהם, הביאו את היד אל המצח והרגישו את היד של אמכם או אביכם נוגעת במצחכם. הרשו לעצמכם לקבל את אהבת הוריהם שבכם. הם תמיד איתכם.

נעמה לובל

**אנחנו משתתפים באבלם של
סמדר וכל בני המשפחה
על מותו של חברנו היקר**

יגאל סגל ז"ל

בית שער הגולן

תוצאות ההצבעה בקלפי

13/02/2024 - 15/02/2024

סה"כ מצביעים: 228 בעלי זכות הצבעה: 282 אחוז הצבעה: 80.85

בחירת מזכירת קיבוץ - מועמדת תמר קולר

בעד: 157 נגד: 52 נמנע: 19

תמר קולר נבחרה להיות מזכירת הקיבוץ. בהצלחה!

הצעת החלטה לחלופת האגודה

בעד: 191 נגד: 41 נמנע: 1

ההצעה אושרה.

הצבעה על אופן מימון החלופה (תקף באם החלופה תאושר)

א. אופציה 1 - אפשרות למימון באמצעות הקיבוץ - חלוקת הרווחים לקיבוץ ולחברים תעמוד על 9 מיליון ₪ (חצי לחברים וחצי חלוקת רווחים זה יקובע לכל אורך תקופת הלוואת חלופת האגודה. כל סכום דיווידנד שיתקבל מגולן לקיבוץ שמעבר לס יישמש לטובת החזר הלוואה לתשלום חלופת האגודה. במידה והדיבידנד יקטן מ- 12 מ' ₪, יהיה צורך לדון באותה שנה

בעד: 151 נגד: 33 נמנע: 10

ב. אופציה 2 - אפשרות מימון בהשתתפות החברים -

- כל בית אב (לפי הסטאטוס ביום הקובע (יוני 2020) או בהתאם לסטטוס שהיה במועד קליטתו ככל שהיה מאוחר יותר) יחויב בתשלום ההשתתפות.
- המזכירות תקבע כללים ומועדים מחייבים.
- השתתפות המשפחה תיקבע בהתאם לתחשיב עלות ממוצעת למגרש (כ- 91.5 אלש"ח) על-פי כללים שיקבעו במזכירות.
- המזכירות תפעל לסייע לחברים במפגשים עם גורמים רלוונטיים לצורך קבלת הלוואות למימון ההשתתפות במידת הצורך. השתתפות כל משפחה תובא בחשבון במסגרת התחשבות עתידית במסגרת תהליך שיוך הדירות לעת יישומו.
- משפחה שלא תעמיד את השתתפותה במימון במועד שיידרש תחויב בתשלום זה בעתיד בתוספת הצמדה למדד המחירים לצרכן וריבית שנתית בגובה פריים + 2%. הקיבוץ יהיה רשאי לקבוע סנקציות נוספות, לרבות ביטול הזכאות לשיוך (לאחר שתקום לכלל החברים) ביחס למשפחה שלא תעמיד את המימון כאמור.

בעד: 10 נגד: 33 נמנע: 6

התקבלה אופציה 1 - מימון ע"י הקיבוץ

הצעת החלטה שהוצעה בשיחת הקיבוץ

אישור עסקת חלופת האגודה

מובאת בפני שיחת הקיבוץ (להצבעה בקלפי) הצעה לאשר את המפרט הכספי לביצוע עסקת היוון זכויות המגורים במתווה "חלופת האגודה" - מבלי להידרש לביצוע השגה ("העסקה"). ככל שתאושר הצעת ההחלטה לאשר את המפרט ולקדם את העסקה יידרשו החברים להכריע באשר לאופן מימון העסקה בהתאם לאחת מבין החלופות הבאות:

- מימון ע"י גיוס הלוואות קיבוץ מהבנקים ("אפשרות מימון הקיבוץ").
- השתתפות חברים במימון (במסגרת תשלום פנימי שימש משקדמה על-חשבון זכאות עתידית) ותשלום הקיבוץ ממקורותיו ומהלוואות את יתרת התשלום ("אפשרות מימון בהשתתפות חברים").

הבהרות:

ההצבעה תיערך במועד אחד. שאלת אפשרות המימון רלוונטית כמובן רק אם אושר ביצוע העסקה. ככל שיהיה רוב מבין המצביעים בעד ונגד להצעה לאישור העסקה, צוות השיוך / בחינת הסדרי הדיוור יפעל לקידום תוכנית עבודה ולהגשת המלצות לשינויים שיידרשו בהחלטות הקיבוץ ותקנונו על-מנת לקדם תהליך הענקת זכויות (שיוך) לחברים. תוכנית העבודה תשאף להיות מוצגת במשך 2024 ותכלול אבני דרך ולוחות זמנים צפויים ליישומה בהמשך.

ביחס להצעת המימון מוצעות שתי חלופות להצבעה:

אפשרות למימון באמצעות הקיבוץ - חלוקת הרווחים לקיבוץ ולחברים תעמוד על 9 מיליון ₪ (חצי לחברים וחצי לקהילה), סכום חלוקת רווחים זה יקובע לכל אורך תקופת הלוואות חלופת האגודה. כל סכום דיווידנד שיתקבל מ"גולן" לקיבוץ שמעבר לסך של 9 מיליון ₪ ישמש לטובת החזר ההלוואה לתשלום חלופת האגודה. במידה והדיבידנד יקטן מ- 12 מ' ₪, יהיה צורך לדון באותה שנה בחלוקת הבונוס והחזר ההלוואה.

אפשרות מימון בהשתתפות החברים: כל בית אב (לפי הסטאטוס ביום הקובע (יוני 2020) או בהתאם לסטטוס שהיה במועד קליטתו ככל שהיה מאוחר יותר, יחויב בתשלום ההשתתפות המזכירות תקבע כללים ומועדים מחייבים.

השתתפות המשפחה תיקבע בהתאם לתחשיב עלות ממוצעת למגרש (כ- 91.5 אלש"ח) על-פי כללים שייקבעו במזכירות.

המזכירות תפעל לסייע לחברים במפגשים עם גורמים רלוונטיים לצורך קבלת הלוואות למימון ההשתתפות במידת הצורך. השתתפות כל משפחה תובא בחשבון במסגרת התחשבות עתידית במסגרת תהליך שיוך הדירות לעת יישומו.

משפחה שלא תעמיד את השתתפותה במימון במועד שיידרש תחויב בתשלום זה בעתיד בתוספת הצמדה למדד המחירים לצרכן וריבית שנתית בגובה פריים + 2%. הקיבוץ יהיה רשאי לקבוע סנקציות נוספות, לרבות ביטול הזכאות לשיוך (לאחר שתקום לכלל החברים) ביחס למשפחה שלא תעמיד את המימון כאמור.

המזכירות תקבע נהלים משלימים לצורך יישום ביצוע העסקה, ככל שתאושר, ולהוצאתה לפועל בהתאם לאפשרות המימון שתיקבע.

הז'לת ט"ו השבט משפחתית

נועה שגיא תורג'מן

בעקבות מזג האוויר החורפי שפקד אותנו בשבועיים האחרונים, נאלצנו לדחות את חגיגת ט"ו בשבט, וכך ביום שבת 10.2.24 חגגנו את ט"ו בשבט ויום המשפחה גם יחד. במתחם המשתלה הקסום התקיימה חגיגת טבע משפחתית ובה מגוון פינות פעילות: יצירה, משחקים, הכנת עציצי קוקודמה, שתילת גינת עצים ופרחים ובנוסף - טיול טרקטור, וכמובן, תה צמחים ופיתות על הטאבון.

למי תודה למי הרכה?

למשתלת קק"ל על תרומת השתילים לגינה.
ליואב גולן על הובלת השתילים לשער הגולן.
לתום פפר מאבירים על הכנת ושתילת הגינה.
לטמיר פרידמן על חיתוך הקרשים לשלטים.
לליבת רות ברגר על מודעת הפרסום.
לגי'ודי על הובלת שולחנות וכסאות,
למשתלה.

לנהגי הטרקטור והסדרנים: בן רימר, יואב גולן, מאור זוהר, הלל צרי, ערן ברקני, רותם ברק.
לצוות הטאבוניים והמתאבנים: גיא וליבת רות ברגר, בן רימר, רם אבישר, אלון גלעד.
לעינב אבישר, קרני רימר-צרי ופנינה קיטאי על הכנת הבצק והמטעמים.
לדפנה כנפו מאבירים על דוכן הלימונדה.
לניצן רימר על כל התמיכה והעזרה
ואחרונות חביבות לצוות החג הנפלאות שהכינו והפעילו את כל התחנות: מיה צור, מזל אלט,
עינב אבישר, שירלי רות, חופית לסקה, נועה שגיא תורג'מן.
תודה גדולה לכולם!

ענף החצר - נזקים למחסומים

איציק עזרא וענת לשם

ברחבי הקיבוץ 7 מחסומים פנימיים, שמטרתם המרכזית היא להפחית ולהאט תנועת רכבים בתוך היישוב, בשטחי המגורים של החברים, ובאזורים הקהילתיים, ובכך לשמור את בטיחות החברים והילדים.

בשנה האחרונה, כמו גם בשנים קודמות, יש בעיה חוזרת ונשנית של שבירת מחסומים. הנתונים מדברים בעד עצמם:

בשנת 2023 הוחלפו 21 (!) זרועות של מחסומים. זרוע המחסום שלייד המכבסה הוחלפה שלוש (3) פעמים, וזאת על אף שיש בצמוד לה שביל מעבר לקלנועיות.

עלות כל זרוע של מחסום היא בין 1,700 ש"ח - 2,500, תלוי בסוג המחסום.

חשוב לציין כי הגורם מספר אחד לנזקים הללו הן קלנועיות ונהגים/נהגות המנסים לעבור במרווח הצר שבין המחסום למוט שלו במקום לעצור, לפתוח את המחסום באמצעות חיוג לאפליקציה בטלפון הסלולרי שיש לכל אחד ואחת.

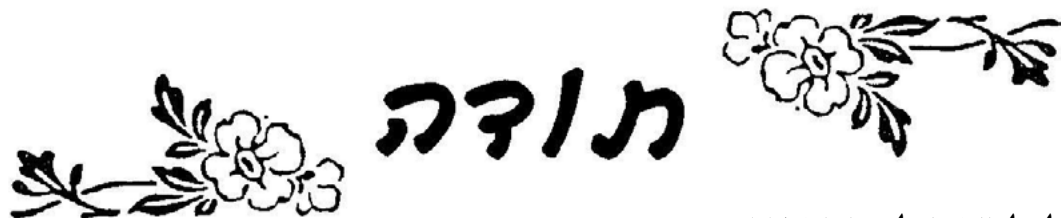
איך אנחנו יודעים שקלנועיות הן הגורם המרכזי לנזקים, גם אם זה לא בכוונה? כיוון שעל כל מחסום יש מצלמה וניתן לראות מי ביצע את הנזק.

נציין כי שיח והסברה עם החברים שהיו מעורבים לא הביאו עד כה להפחתת הנזקים. ולכן חשוב לנו לפרסם את המידע לציבור ולבקש יותר תשומת לב והקפדה, להאט מאוד את הנסיעה במעבר, אם יש אפשרות - לפתוח את המחסום באמצעות האפליקציה.

כמו כן, כדי לתת מענה לבעיה, אנחנו מקדמים יצירת שביל מעבר לקלנועיות לצד כל אחד מהמחסומים.

לצד מהלך של פעולת הסברה ובקשה מהחברים להקפיד יותר שלא לפגוע במחסומים, הוחלט במזכירות הרחבה להשית השתתפות עצמית של החבר בעלות הנזק למחסום (בדומה להשתתפות החבר במקרה תאונה ברכב מסידור הרכב) בסך 20% מעלות הנזק.

אנו מאמינים שהקפדה ותשומת לב יביאו להתייחסות זהירה ואחראית יותר לנכסי הציבור.

לשלי עמוס ולצוות המטבח

תודה רבה על הבאת הכיבוד לבאים לנחם וסידורו היפה על השולחן.

משפחת לסקה

מה נכנס לאיזה פח?

פח חום –

פסולת אורגנית

- שאריות מזון מכל סוג
- נייר טישו ומפיות

פח כתום – אריזות

(אריזות ריקות בלבד)

אריזות פלסטיק:

- שקיות נילון
- אריזות מוצרי מזון
- שקיות של ארוז קטניות
- קופסאות של סלטים
- גביעי יוגורט ומעדנים
- שקיות ובקבוקי חלב
- בקבוקי פלסטיק של רטבים
- אריזות של ירקות ותבלינים
- שקיות של חטיפים וממתקים
- בקבוקי חומרי ניקוי
- מיכלי שמן וסבון
- מיכלי חומרי ניקיון
- מיכלי חומרי טיפוח ואיפור
- פלסטיק בוצות עטיפה

אריזות מתכת:

- קופסאות שימורים
- קופסאות מתכת של קפה
- תרסיסים, דאודורנטים
- תחליפי חלב לתינוקות
- מכסים של צנצנות

אריזות מסופות:

- קרטוני חלב ומיץ
- אריזות קלקר
- אריזות צלפון
- אריזות משחת שיניים
- קפסולות קפה (ריקות)
- אריזות ריקות של תרופות

שימו לב: אין לזרוק זכוכית לפח הכתום! היא נשברת ונורמת לפציעות עובדים בתחנת המיין

פח כחול – נייר

- דפים, נייר, מעטפות
- בריסטול
- עיתונים, מגזינים
- חוברות, מתברות
- אריזות קורנפלקס
- קרטון ביצים
- גלילי נייר טואלט
- אריזות קרטון של מוצרי מזון
- אריזות נייר של קמח, סוכר, מלח
- אריזות קרטון או נייר של מוצרי טיפוח
- אריזות ועטיפות נייר

קרטוניה

- קופסאות קרטון משוטחות
- אריזות קרטון עבה
- קרטוני פיצה (ריקים)

פח סגול – זכוכית

(אריזות ריקות בלבד)

- צנצנות נס קפה וריבה
- בקבוקי זכוכית שמן ורטבים
- מיכלי קוסמטיקה מזכוכית (בושם, קרמים ועוד)

פסולת אלקטרונית

- מכשירי חשמל מקולקלים
- כבלים, מטענים, רמקולים

סוללות / נורות

מוקדי איסוף בסמוך לפסולת אלקטרונית ובתחנות מכשירי חשמל

איסוף לפיקדון

כל מה שרשום חייב בפיקדון

- בקבוקי שתיה מפלסטיק
- בקבוקי בירה ויין
- פחיות שתיה

פח ירוק –

אשפה מעורבת

(פסולת להטמנה - יש להמעיט עד כמה שניתן)

- כלים חד פעמיים
- מוצרי היגיינה ותחבושות
- מנבונים לחים
- טיטולים
- קיסמי אחניים
- פלסטרים
- מוצרי איפור
- כלי אוכל שבורים
- צעצועים
- קלקר
- צבע, דיו, דבק, גרזות
- נייר כסף, נילון נצמד
- נייר פרזמנט

מתקן טקסטיל

- כל סוגי הבגדים שלא ניתן למסור ביד 2
- בדים, צעיפים
- געליים, תיקים
- מטליות וסמרטוטים
- מגבות ישנות

תרופות פג תוקף

תרופות שפג תוקפן יש להביא לאיסוף בכל מרפאה

”עשיתי את זה”

ראיון עם **רונה בלומנפלד** על תרומת הכליה והתהליך המדהים שעברה. “אני גאה ומאושרת שהנתרמת היא **אסתר רוט שחמורוב**, אישה פורצת דרך, עם זכויות כה רבות לחברה ולקידום נשים”

אביב לשם

כבר בהתחלת הראיון עם רונה אני מצהיר גילוי נאות - אני משוחד. “משוחד”, כי רונה בלומנפלד ואני בני אותה כיתה, קרובים ומכירים כמו שרק בני קבוצה מהקיבוץ של פעם יכולים להיות. זו סיבה נוספת להביא בפניכם את הסיפור מאחורי הצעד יוצא הדופן שלה - להחליט לתרום כליהו במסלול האלטרואיסטי, לאדם לא מוכר, לעבור תהליך ארוך ומתיש שבסופו תקופת המתנה, ובשורה התחתונה - לוותר בהתנדבות על איבר מתפקד ונחוץ. כל זה הפתיע אותי עד כדי פליאה. להלן הראיון שערכת איתה.

”תהליך התרומה החל לפני כשנה וחצי”, מספרת לי רונה (51), כשבאתי לבקר אותה בדירתה, אחרי שחזרה מ”בילינסון”, שם שהתה מעט לפני ההליך ויומיים של התאוששות אחריו. “הרעיון לתרום כליה עבור מישהו עלה אצלי בשנת 2019. זה היה כשקראתי שמחפשים תורם עבור תושבת עמק הירדן. כשהתעניינתי שלחו אותי לקרוא על זה חומר באינטרנט, ובהיעדר מישהו קרוב לדבר איתו על התהליך ירדתי מהעניין”.
אלא שלפני כשנה וחצי, צץ בה הדחף מחדש, והיא החליטה לעשות צעד. “פניתי לעמותת “מתנת חיים” והבעתי רצון לתרום כליה לאדם שאני לא מכירה”, מספרת רונה, “הזרז היה ראיון שקראת בעלון הקיבוץ שלי על אורלי בת קיבוצי שתרמה כליה דרכם למישהו שהיא לא הכירה לפני כן. הרגשתי שאני יכולה ורוצה ללכת על זה”.

קפצת למים

”כן. התקשרתי אל אורלי, דיברנו, שאלתי אותה מלא שאלות - איך זה עובד, מה צריך לעשות, מהן הבדיקות, ההחלמה והחוויה האישית שלה מהתרומה. לא נרתעתי. בשלב הזה גם סיפרתי למשפחה, לחברות. בעקבות הפנייה שלי ל”מתנת חיים” הם חזרו אליי עם כל הפרטים ורשימת הבדיקות הראשונות שצריך לעשות. אחד התנאים שלהם הכתיב לי שעלי לרדת מעט במשקל. לקח לי שנה שלמה להבין שאין פשרות מצידם בעניין ולהחליט לרדת למשקל הנדרש. רק לאחר מכן הסכימו לחדש את הקשר, לביצוע המשך הבדיקות.

מה כולל תהליך בדיקות ההתאמה?

זה תהליך של עשרות בדיקות, בקהילה ובבילינסון. הרבה בדיקות של התאמת הגוף שלי לעמוד בהליך ובחיים עם כליה אחת, וגם בדיקות מסוג אחר, של פגישות עם פסיכולוג, עם

עובדת סוציאלית, בהן מבררים על מידת השלמות שלי עם הצעד, עם ההחלטה והמשמעות שלה, שיש בי את החוסן לעמוד בכל זה.

בשלב הזה המיועד לתרומה שלי היה גבר בן 53. את הבדיקות ביצעתי תוך כדי שאני ממשיכה בעבודתי במפעל שלנו "גולן מוצרי פלסטיק", ולהתנדב ביחידת חילוץ עמק הירדן ובמד"א כחובשת ונהגת אמבולנס.

המיועדת לתרומה - "אסתר"

אחרי שהשלמתי את כל הבדיקות ונמצאתי מתאימה, בישרו לי כי השתנה יעד התרומה, אולי כי למיועד שלי מצאו כליה אחרת, ועתה המיועד שלי היא בעצם מיועדת, בת 71. בתחילת התהליך הצהרתי כי אני מעדיפה לתרום לאדם צעיר יחסית, שייהנה מכליה תקינה שנים רבות, אולם אמרו לי שהנתונים הרפואיים מראים כי ההתאמה שלי אל המיועדת הספציפית היא מושלמת, סיכויי קליטת הכליה גבוהים וחבל לפספס, ואפילו יש 'הצלבה', כלומר שאם אתרום לה, חברתה תתרום למישהו נוסף. הסכמתי והלכתי על זה."

ידעת שהנתרמת היא אסתר רוט שחמורוב המהוללת?

יום לפני הניתוח ידעתי שלנתרמת קוראים "אסתר". זהו. בבוקר הניתוח הודיעו לי כי מדובר באסתר רוט שחמורוב, האצנית האולימפית שלנו.

ערכו לנו הכרות קצרצרה בחדר שלי במחלקה, אבל שתינו היינו די מתוחות לקראת ההליך. לא ידעתי מראש שהיא הנתרמת. היו איתה בני משפחה במחלקה, וגם אנשים נוספים שדאגו סביבה.

אני שמחה וגאה שהכליה שתרמתי הגיעה ונקלטה בגופה של אסתר רוט שחמורוב. אני הכרתי את השם והישגיה על מסלול הריצה, כלת פרס ישראל, אבל למדתי עליה הרבה מהאינטרנט, על היותה פורצת הדרך, שתרמה כל כך הרבה לחברה ולעם, גם בהישגים וגם בעשייה ענפה למען ספורט הנשים בכלל וקידום נשים בפרט.

איך ההרגשה אחרי?

אני בתחושה חזקה של "עשיתי את זה". אני מרגישה סוג של ניצחון אישי, רציתי לתרום לאדם אחר דבר משמעותי שישפר משמעותית את איכות חייו - ועשיתי את זה. אני בתחושה חזקה של סיפוק וגאווה גדולה שהלכתי עם ההחלטה שלי עד הסוף.

חשוב לי לציין שהשהות בילינסון הייתה נהדרת. מחלקה מעולה עם צוות מקסים. לפני ההליך ואחריו, עוזרים בכל דבר.

בנוסף, רוצה להביע את הערכתי הגדולה לעמותת "מתנת חיים" על עשייתם ופועלם בקידום השתלות הכליה בישראל.

תודה לרונה על הראיון וכל הכבוד על המעשה!

מען לא ידוע / קרסמן טיילוד

כרמלה

ספרון קטן, 94 עמודים בסה"כ, מועט המחזיק את המרובה. זהו סיפורים של שני חברים, שניהלו גלריה גדולה לאמנות בסן פרנסיסקו. סיפוריהם מסופרים דרך חליפת המכתבים ביניהם. הם היו חברים טובים ובני המשפחות בילו הרבה ביחד. ואז היהודי נשאר עם הגלריה והגרמני חזר לגרמניה. מתוך מכתביו מברלין מצטיירת תמונת עלייתו של היטלר וההערכה שהוא מעריך אותו ואת הנאצים.

בתוך תהליך זה משתנה יחסו לחברו היהודי והוא מתרחק ממנו, מבקש שלא יכתוב לו לביתו הפרטי אלא לכתבות הבנק אותו נילך מטעם המפלגה הנאצית, כדי שלא יידעו על קשר שיש לו עם יהודי.

כן מתשלב סיפור אחות של היהודי שהיתה אהובתו של הגרמני. היא היתה זמרת מחוננת שהופיעה על במות ברלין עד עליית הנאצים, ואז היא באה לבקש עזרה ממי שהיה אהובה, והלה מאפשר את הרגיתה בידי בריוני הס.ס. בחצר האחוזה שלו. כשהאח כותב לאחות הוא מקבל בתשובה את הגלויה "מען לא ידוע", זו היתה דרכם של הנאצים להודיע למשפחה על מי שרצחו למרות שהגרמני סיפר לו על מותה של אחותו, היהודי ממשיך לדווח לחברו על רווחי הגלריה ולשלוח לו את חלקו בכספי הרוח.

הספר נכתב בארה"ב ב-1938 (!) וניבא באכזריות ובבהירות את עלייתו של הנאציזם ושיטות חיסול יהודים ויריבים פוליטיים.

ויש גם הפתעה בסופו.

הספר נקרא בנשימה עצורה ובמהירות.

מומלץ!

יומ האם ליום המשפחה

כרמלה

את יום האם קבעה חנה חושי בחיפה ביום השלישי של חנוכה. באותו יום היו כינוסים והרצאות לאימהות, והילדים הכינו עבודות מתנה לאימהות, שהוצגו בתערוכה בבית ההסתדרות. לימים יום האם הפך ליום ארצי ונקבע ביום פטירתה של הנרייטה סאלד שהקימה את ההסתדרות הציונית "הדסה", ארגון הנשים הציוניות. בשנות התשעים הוחלט להפוך את יום האם ליום המשפחה המדגיש את הקשר המשפחתי בין כל בני המשפחה (כולל משפחות שונות של להט"בים או הורה יחידאי). הילדים מכינים מתנות להורים ונותנים כרטיסי ברכה לבני המשפחה ולחברים..

יום האם / אפרים סידן

להישאר פנימה לעד -
אין בעיות, החוצה מיד!
לא רוצה לשמוע יותר ממך,
קחי את המזוודות ועופי לאימך.
כי אמא יש רק אחת.
אמא יש רק אחת - ועל כן
אתמול היה לה יום ה-M.
מחר יהיה יום ה-N.
{ מעריב, 15.2.91 }

אמא יש רק אחת,
ואנו אוהבים אותה מאוד,
ובאמת, אנחנו נותנים לה
את כל הכבוד,
את הכבוד להאכיל אותנו,
ואת הכבוד לכבס את בגדינו,
את הכבוד לשטוף את הרצפות,
ואת הכבוד לקנח ישבנינו.
את הכבוד לסבול,
את הכבוד לטרוח,
את הכבוד לשרת אותנו,
הכל הכוח.
אבל כמו שנאמר בפרקי אבות -
בשביל כבוד צריך לעבוד.
אז קדימה, אמא,
גשי לעבודה.
תודה.
אמא, אמא,
כבוד בת מלך - פנימה.
פנימה למטבח, פנימה לניקיון,
פנימה לתסכול, פנימה לדיכאון.
ואם היא תסרב,

המגירות של סבא

מאיר בן עמי

אוסף תמיד היה דבר שהעסיק אותי מאז שאני זוכר את עצמי. אוסף של כלים, חפצים, דברים יפים. ולא רק חומרניים שניתן למשש, גם זכרונות, שירים ועוד.

מאז שהתחלתי לאסוף פיתחתי וגידלתי את התחביב היפה הזה. סברתי שאם יש לך משהו שהוא יפה, נחמד ומוצא חן בעיניך, אז למה שלא יהיו שניים שלושה מאותו דבר?

וכך אני מוצא את עצמי מקדיש מסלול מיוחד לאיסוף מוצרים ששייכים למה שכבר יש לי. בהתחלה המשימה הזאת היא אישית. ברבות הימים אחרים מסביבי כמו בני משפחה, חברים וסתם ידידים נחשפים למה שיש אצלי, והם דואגים להביא לי משהו שמתאים לאוסף, מנסיעות לחו"ל או משווקים בארץ.

וכך עם הזמן, גדלו וצמחו להם האוספים השונים ובמקביל גדלה וצמחה גם משפחתי - ילדים ונכדים.

וכמו בכל מיני ענייני תורשה בתוך משפחה, דווקא הדור השלישי גילה עניין ונדבק בחיידק האוסף והחל לפשפש ולחקור את המגירות של סבא והאוצרות שבתוכן.

התחיל עם ענבר, רותם, המשיך לדרור והגיע גם ללוטם. נא להכיר: "חבורת הסוד" שהקמנו במטרה לטפל באוספים, לשמור עליהם ולתת להם את הכבוד המגיע. רק אנחנו "שומרי האוצר"!

במקביל לתחביב זה, כתבתי ספר ילדים המתאר את תולדות האוסף וכל הקשור בו. הספר נקרא "המגירות של סבא".

באחד הימים פנה אלי דרור והציע שחבורת הסוד תציג מבחר מן האוספים בפני חבריו לחינוך הבלתי פורמלי, הכיפון.

הפור נפל וההחלטה התקבלה. העניין תואם עם מנהלת הכיפון, יעל והמדריכים. קבענו יום ושעה לתצוגה.

ביום הקובע הגענו, שלושת הנכדים, אילה ואני, עמוסים בשישה סוגי אוסף:
1. חרבות, סכינים ואולרים.

2. מטבעות ומדליות מהארץ ומחו"ל, מטבעות זיכרון וציון שונים.

3. מבחר בקבוקוני יין ואלכוהול 50 מ"ל, מהארץ ומהעולם.

4. אוסף כלי נגינה מיניאטוריים שונים.

5. אוסף עשיר ומגוון של פותחני בקבוקים

6. מגוון מוצרי קוקה קולה. החל מבקבוקים ופחיות וכלה בעגילים ואפילו מצית.

הכל סודר בשולחנות תצוגה וניתנה לילדים אפשרות גישה ומישוש של הפריטים. בתחילה נערכה שיחה עם הילדים על אוסף, איסוף ומהותם. הילדים נשאלו למי מהם יש אוסף כלשהו (הרבה אצבעות הורמו והילדים סיפרו על האוספים שלהם) וכן ניתנו הנחיות בטיחות.

לשמחתנו, העניין והתנועה שהיו בתערוכה היו מרובים מאוד, והעניקו חוויה מרגשת לילדים. עצם המישוש והמגע בחפצים השונים סיפקו להם אפשרות לחוש, לחקור ולקבל מידע עליהם. לסיום, כל ילד קיבל מחזיק מפתחות בסגנון כלי עבודה, כן, מאוסף אחר שלי, והשמחה הייתה רבה. פידבקים מעולים מהמדריכות ומההורים. תודה ילדים, תודה יעל, תודה מדריכים, תודה -

משפחת בן עמי

על בית המספרה

עפרה שן

בראשית שנות ה-40 נבנו סביב הקיבוץ 3 עמדות לשמירה - הגג שימש כעמדה שעלו אליה בעזרת סולם ופתח בתקרה. כל העמדות פנו אל מוקדי הסכנה. עמדת המדרון פנתה לירמוך (כיום משופצת לסיורי תיירים).

עמדת "אל קאסר" - היום המספרה, פנתה אל "גבעת אל קאסר" (היום תל קציר). עמדה שלישית שנהרסה כבר לפני שנים הייתה לכיוון צמח - אז עיירה ערבית והיא הייתה ליד שער הקיבוץ של אז, היום אזור הסובה. כאשר המאורעות והסכנות של שנות ה-40 חלפו, הוסבו העמדות לשימושים אחרים - עמדת המדרון הפכה מחסן נשק אחר כך לסנדלריה ובהמשך למשרד הלול. לעמדת "אל קאסר" - הוסיפו מרפסת כניסה והיא הפכה לחדר מגורים. ויותר מאוחר למספרה. עמדת צמח הייתה אסם לגרעינים וברבות הימים נהרסה. היום משפצים

את המספרה לצורתה המקורית עד כמה שאפשר והיא אתר שימור היסטורי.

תושבת חוזרת

עד גיל 21 תגיע לירח (או שלא)

סיגל אשל

בשבועיים האחרונים פשה בפייסבוק טרנד העלאת תמונות מגיל 21. מכל עבר צצו תמונות (רבות בשחור לבן), של פנים צעירים, קורנים על פי רוב בתמימות נעורים שהכול עוד לפניה. הסיפור הנוכחי, כך קראתי, החל מבחור אמריקאי אחד, שהעלה תמונה של עצמו מטויל במקסיקו. הוא היה אז בן 21. ואז כתב משהו בסגנון של "וואו, איך נראיתי אז", מעניין איך אתם נראיתם בגיל הזה? מפה לשם זה נהיה אתגר 21...

תופעת הטרנדים בפייסבוק ידועה זה מכבר ורבים נסחפים בה. הסברים שונים ניתנו לתופעה: עדריות, נרקיסיזם ועוד.

הפעם, על רקע השבר והיגיון בו אנו נמצאים, נוספו גם התנצלויות רבות של המשתתפים לאחר ההיסחפות הראשונית, גם גינויים עדינים יותר או פחות למי שהעזו להתפלש בזוהר של הגיל ההוא בעת שרבים כל כך הם הנרצחים וההרוגים שלעולם לא יגיעו לגיל הזה.

אודה ואתוודה, לאחר התלבטות משמעותית אם ראוי או לא ראוי, העליתי גם אני תמונה (מגיל 22 אמנם), "נכנעת" לחשק הזה שנראה לי לא מזיק, מין תנועה הופכית למצב, אסקפיזם אולי, ניסיון להקלה, הנצחת החיים, לאחר כל כך הרבה מוות, געגוע לעידן התמימות (בו לעסנו בזוקה והתרגשנו מהעתידות: עד גיל 21 תגיע לירח...)

נותרתי בהתלבטות אם טוב עשיתי גם לאחר מעשה. התבוננתי בוויכוחים מן הצד. החלטתי שלא אכנס לוויכוח או אוקיע את עצמי ואחרים או להפך. כי המצב מורכב וכי החיים מרימים ראש במידה כזו או אחרת ומבקשים המשך, גם לאחר שבר נורא, בעיקר אצל מי שלא חווה על בשרו את האסון, וכי העלאת תמונה של עצמך לא תקבע את גורל החטופים או את גורל המלחמה ואינה עדות לאי הזדהות או אכפתיות וכן הלאה.

אבל, במהמורה הזו בדיוק נתקלו מחשבותיי ורגשותיי, כי מלכתחילה זכרתי שבאופן טבעי אנו נדונים לשכוח ולעבור הלאה, במיוחד כשאין אנו חווים את האסון על גופנו, ולכן ניסיתי בכל מאודי לא לשכוח ולהשתתף ככל הניתן בכאב הנורא. אני חושבת שהמאמץ הזה הכרחי כי קרה משהו עצום מנשוא, שיש לו השפעה אדירה על כולנו כפרטים ועל דמותנו כמדינה ועוד תהיה לו השפעה בהמשך באופנים שעדיין אין לשער את היקפם.

נדמה לי, כי החזרת החטופים והסולידריות עם משפחותיהם ועם חיילי וחללי צה"ל הם תנאי בל יעבור לשם התחלת ריפוי ואיחוי כלשהם בחברה שלנו.

מה נכון במצב זה מבחינת התנהגות ונראות? אינני יודעת, לא מאמינה במשטרת התנהגות ואין לי תשובות חד משמעיות, אך נכון בעיניי שהשאלות האלה יהדהדו במוחותינו ובלבותינו בצד החיים המתעוררים וממשיכים.

ובינתיים, כתמיד מוסיף השחר לעלות. לפעמים הוא צופן תקווה ובעיתים אחרות, רבות מדי, אני חשה כמו בשיר המובא כאן.

הנה זה

הנה מה שטעמתי בשחר
מלח של בכי טעמתי בשחר
אפר שחר טעמתי בשחר

הנה מה שראיתי בשחר
רקיעות של רקיע ראיתי בשחר
רקיעות כשלשלת ראיתי בשחר

הנה מה שמששתי בשחר
כתלי מנהרה מששתי בשחר
אין ואפס מששתי בשחר.

הנה מה ששמעתי בשחר
נהמות רכב אש שמעתי בשחר
רחש אימים שמעתי בשחר

הנה מה שהרחתי בשחר
אדמה פעורה הרחתי בשחר
ניחוח המנות הרחתי בשחר

האם נעבור את ה-500?

יעקב שן

עד יום ראשון 18.2.24 ירדו בשער הגולן 432.1 מ"מ גשם.
השנה מסתמנת כשנה גשומה מאוד ואולי אף נגיע ל 500 מ"מ גשם.

האם נעבור את ה-500?

בשער הגולן יש מידע רשום על כמויות הגשם החל משנת 1970, כלומר 53 שנים.
בדקתי באיזה שנים עברנו את ה 500 מ"מ גשם בכל שנות המדידה, מסתבר שהיו עד היום רק
4 עונות גשמים כאלה:

667.0 - 1979-1980

760.0 - 1991-1992

627.9 - 2002-2003

522.1 - 2018-2019

אם המשך החורף יהיה לפי הממוצעים הרב שנתיים נעבור את ה 500 מ"מ

ימי מלחמה

מועדון הזהב

ביום רביעי 7.2.24 פגישה מרגשת במועדון הזהב עם דפנה כנפו שילדה בן כפונדקאית. היא הציגה את חוק הפונדקאות בארץ ואח"כ סיפרה איך הגיעה להחלטה להיות פונדקאית והדגישה את השיתוף של בעלה ושלושת ילדיה בתהליך.

ט.ל.ח.

מרשימת חברי כיתת הכוננות נשמט בטעות שמו של **מאור זהר**. אז תודה ענקית גם למאור וסליחה על הטעות.

יום המשפחה - יום שישי 9 בפברואר

יום המשפחה 2024 / עירית ברק

לא יום המשפחה

אימרו יום המשפחות

הראש בתוך הבית

הלב אי שם במנהרות.

גשם... גשם... גשם...

יום ד 14.2.24 - עד 8.00 ירדו 6.8 מ"מ גשם

יום ו 16.2.24 - עד 8.00 ירדו 5.4 מ"מ גשם,

שבת 17.2.24 - עד 8.00 ירדו 22.4 מ"מ גשם

יום א 18.2.24 - עד 8.00 ירדו 1.8 מ"מ גשם

יום ב 19.2.24 - עד 8.00 ירדו 9.6 מ"מ גשם

יום ג 20.2.24 - עד 8.00 ירדו 1.8 מ"מ גשם

מראשית העונה 443.5 מ"מ גשם

